

מסורת הש"ס

(א) פסחים מהל' (ב) וכו' טעם לנעל קרב ד"ה והל' המהירות (ג) כ"ב לו (ד) טעמות מת' כ"ב גב' (ה) נבדל למד' דרש"ג.

הגהות הב"ח

(א) ה"י ד"ה אף על כן וכו' חייב שהיה וכו' אכל לא ד"ה ותפיל וכו' אכל לא שלא למיב' (א) ד"ה והל' וכו' ד"ה והל' (ד) בא"ד רובל להפיל לאותו שעה כ"ד.

גליון הש"ס

ה"ה הוא רבא. ומיזה למד מבי' ע"ל דף כ' ע"ה מרי' חו'.

מוסף רש"י

בשעה שאינו בקום אכילתו עליו. וזמן לו הימר חללה לו (ומבטל יום) אט דין ששטע ללא ללא חללה לו (פסחים מהל' דאכלי חושלא. טעמים קולפס. שנתכו כשדה וכו' אהיה חשלה השעה שס' נשמה, וק"ל ע'ן חושלה ה"ה לעולם וכו' ה"ה כחוס הנחמ טק של משלמת ואין עדים מעידה ה"ה חללה מעט או הרבה, ויטען בעל הדין כי הרבה חללה יותר ממי דמיהן של שום הלל (ושב"ט כ"ב כ"ד). יובל לעטון עד כדי דמיהן של פוסם, מיטען דיטעל למימד בעל השדה לקוחין הן כ"ד, וה"ה פוסם ה"ה ומחשבתו, כי קאמר נמי ק"ן חללה מהשתן, וק"ל ה"ה מהשתן בשטותה, אכל טעם ממי דמיהן דליכא מינו לא מהשתן אלא נדעים (פסחים מהל' דהרבאל. מספרים על טעמים מה"ה המוכיב עדים שהן עלו ואמר שהשילם לכ"י הימנסי, ומלפסוקיה רבא חשמה, ע"ה דמכירא ליה אי הוה לשתון קמן ואמר לקוחין הן כ"ד אינו נאמן בשטותה, דאי מהשתן אט היטען טעמין שבטיל ימי אהיה לקחם מתן, ודוקא ספרי דלגדתה, שאין אדם עשוי ללמוד כסא חריר, אכל שאר ספרים אינו עשוי להשאל ולהשכיר, לפי שהתקלקל, כמו שטענו (כ"ה כ"ט). בחולל פסחים לא ילמד ה"ה להשתלם ולא יקרא אחר עמו, ויטען לומר לקוחין הן כ"ד ואי יקרא לכתוב ספר מכירה אלא ליהויא דמילתא שלא יטען לישבע, וכן קאלמי מרב יתקן מלי' (פסחים מהל' דהרבאל).

המקבל שדה מחבירו

יטירא הוא. ללא משום שאר דברים וכוין דיתירא הוא ללא וכתיבה קתמא שדייה נמי אריחים ורכב שאין לך להוילא ממשתמע כי נפש הוא חובל על כרחך. אבל הכא כי אם נלי אש לאו לאהרה אהא לאוסופי לאו יתירא אלא כתיבא ומ"מ נא ומנובל משמע ביה שאינו עובר בנא ומנובל ביום אלא בלילה: ה"ג טניא כותיה דרב יהודה כגל זוג וכו' וטניא אידך וכו'. ולא גרסין מינא אידך דמתרבייהו ממני מתוך סייעתא ולא מחלף מנייהו דלי משום דקתני חייב ב' ולא ג' ה"ה אפילו רב הוה מודה דמהיכא מימי ה"ה הני לא כתיבי ומי נפש הוא חובל הוא דנפקי דאלל מד קאי כי נפש אלא מתרבייהו ממני מיתוקמא סייעתא לרב יהודה: חגל זוג של ספרים. מספרים של ספרים והן של פרקים וכל חד כלי נכפוי נפשיה ועושין למלאכה בין שניהם כריחים ורכב: חייב שמים. משום כי נפש על כל אחד אע"פ ששניהן כריחים למלאכה אחת. וכן למד של פרות חבל ב' פרות חורשות עם למדן דהיינו נמי כלי אורכ נפש ונראה עניי שהעול שלהן של פרקים הוא: וטניא אידך. דליקף להו מריחים ורכב דליתקוש שאר דברים מריחים ורכב נחד קרא מה ריחים ורכב וכו': וחיוב על זה נעלמו ועל זה נעלמו. שהרי פירשן הכתוב לכרד אהרה לכל אחד לעלמו: אף כל וכו'. ומדליקף להו מריחים ורכב ש"מ כריחים ורכב חייב נמי שמים קאמר ולא שלש והיינו כרד יהודה. וא"ת מתני' קמיימא למאי איתיה ה"ג שמעי' לה מבתרייתא אי מבתרייתא חייב על זה נעלמו ועל זה נעלמו קאמר דלא חזינן כתר מלאכה אלא כתר כלים ועלום שלש מלקיות אחת משום רכב ואחת משום ריחים ואחת שמעי' לה מבתרייתא אי מבתרייתא חייב על זה נעלמו ועל זה נעלמו קאמר דלא חזינן כתר מלאכה אלא כתר כלים ועלום שלש מלקיות אחת משום רכב ואחת משום ריחים ואחת שמעי' קמיימא דקתני בה כהדיא חייב (א) שנים: ספינא דאשככסא. של בית המטבחיים שמקניבים בו בשר: ואל קום בדינא. תבעיה לדין על חובן אש מודה לך או אש יש עדים שזכרתי ה"ה רבא אמר. כיון דמכתיבה ואין עדים שמכתיבה היה יכול לטעון לקוחה היא בידי לא כריך למיקס בדינא עילינה דקתה ליה משכון ליטעב ועליו עד כדי דמיו: חושלא. שעורין קולפוס: לאו מידי הוא דעביד לאושולי וכו'. שאין אדם משכיר ומשאל עוים שלו הלכך יכול לטעון לקוחין הן בידי היכא דלין עדים שאכסס מרשותם של בעליהן: זוגא דרבבאל. מספרים שגזוזין בהן למרס: אפילו מיפסי. שהביאו הנעלים עדים שהיו והן טוענין השאלנום להכניסה של אלו ואפקינהו רבא מנייהו משום דכריס העשוין להשאל ולהשכיר. ואם איתא דיכול לטעון לקוח הוא בידי יתמי כי לא טענו נמי אן טענין להו:

הדרן עלך המקבל

לרבה אין לוקין אחי ומנובל בחמי טבירא ומקאמר אלה כי אם נלי אש למאי אהא וכו' ומוקי כי אם נלי אש לדמיהא ומכאן קשה על פירוש הקוגנ' דפי בפרק כל שעה (פסחים דף מהל). לך ולא חי אהא כמ"ד אין לוקין על לאו שכללות ועוד דתיקשי מיניה לרבה דלמדן לוקין ועוד פירש בקוגנ' אהא דקאמר החס תרמי הוא דלא לקי לאזיי דלמדן אין לוקין על לאו שכללות חלף מיהא לקי ופירש על נא אינו לוקה שמים משום נא ומשום כי אם נלי אש אכל במילתא אחריתי דלא שיך אלא כי אם נלי אש כגון חי ומנובל בחמי טבירא לוקה והשתא נראין דכריס כסותין זה אש זה דהשתא כרימא לא איתא אפילו כהזיי לך נראה דכרימא איתא לכ"ע ולא לקי בשום ענין אחי ומנובל בחמי טבירא דכרימא עיל ליה והא דקאמר חלף מיהא לקי מפרט ר"ת תרמי לא לקי דאש המרו על משום נא ומשום כי אם נלי אש אינו עובר אלא משום נא וכן במנובל אכל היכא דלא המרו בו אלא משום כי וצמוד ש' פרות. פי' בקוגנ' ע"ה פרות חורשות עם נאדם ואין נראה לר"י דכפרות לא מיירי: והנ"ל אידך. לפי מה שפירש בקוגנ' דמקמימא ליה לאוטויה קשה לר"י דא"כ מבתרייתא נמי ליכא להוכיח דאיכא למימר שלא בא ללמד אלא שחייב על זה נעלמו ועל זה נעלמו אבל לא (א) לחייב שלש ועוד דמקמימא איכא לאוטויה ספיר כדכר יהודה דלרב הונא אי חייב שמים ע"כ חייב שלש דכיון דליקף מריחים ורכב ליתן בהן לאו של ריחים ורכב ולכן חייב שמים אחת משום ריחים ואחת משום רכב ש"כ חייב נמי מלקיות שלשי משום כי נפש הוא חובל ואי לא יליקף ליתן בהן לאו של ריחים אלא לאו של כי נפש הוא חובל למודיה ש"כ לא יחייב אלא אחת דמכ נפש הוא חובל לא מייחייב

הדרן עלך המקבל

לרבה אין לוקין אחי ומנובל בחמי טבירא ומקאמר אלה כי אם נלי אש למאי אהא וכו' ומוקי כי אם נלי אש לדמיהא ומכאן קשה על פירוש הקוגנ' דפי בפרק כל שעה (פסחים דף מהל). לך ולא חי אהא כמ"ד אין לוקין על לאו שכללות ועוד דתיקשי מיניה לרבה דלמדן לוקין ועוד פירש בקוגנ' אהא דקאמר החס תרמי הוא דלא לקי לאזיי דלמדן אין לוקין על לאו שכללות חלף מיהא לקי ופירש על נא אינו לוקה שמים משום נא ומשום כי אם נלי אש אכל במילתא אחריתי דלא שיך אלא כי אם נלי אש כגון חי ומנובל בחמי טבירא לוקה והשתא נראין דכריס כסותין זה אש זה דהשתא כרימא לא איתא אפילו כהזיי לך נראה דכרימא איתא לכ"ע ולא לקי בשום ענין אחי ומנובל בחמי טבירא דכרימא עיל ליה והא דקאמר חלף מיהא לקי מפרט ר"ת תרמי לא לקי דאש המרו על משום נא ומשום כי אם נלי אש אינו עובר אלא משום נא וכן במנובל אכל היכא דלא המרו בו אלא משום כי וצמוד ש' פרות. פי' בקוגנ' ע"ה פרות חורשות עם נאדם ואין נראה לר"י דכפרות לא מיירי: והנ"ל אידך. לפי מה שפירש בקוגנ' דמקמימא ליה לאוטויה קשה לר"י דא"כ מבתרייתא נמי ליכא להוכיח דאיכא למימר שלא בא ללמד אלא שחייב על זה נעלמו ועל זה נעלמו אבל לא (א) לחייב שלש ועוד דמקמימא איכא לאוטויה ספיר כדכר יהודה דלרב הונא אי חייב שמים ע"כ חייב שלש דכיון דליקף מריחים ורכב ליתן בהן לאו של ריחים ורכב ולכן חייב שמים אחת משום ריחים ואחת משום רכב ש"כ חייב נמי מלקיות שלשי משום כי נפש הוא חובל ואי לא יליקף ליתן בהן לאו של ריחים אלא לאו של כי נפש הוא חובל למודיה ש"כ לא יחייב אלא אחת דמכ נפש הוא חובל לא מייחייב

הדרן עלך המקבל

קמו.

קמו א מ"י פ"ח מהל' קרבן פסח הל' ד: קמו ב מ"י פ"ג מהל' מטה ויהי ה' ג ועין בהשגות ובמנין משנה פסג לאין קפא עושי' ח"ת פסח לו פסח י: קמו ג מ"י ע"ש טע"ש ע"ש פ"ח: קמו ד מ"י פ"ג מהל' מטה ויהי ה' ג ועין בהשגות ובמנין ובכ"מ י"ח מהל' טע"ש ועטען הלכה ג פסג עש"ן זה טע"ש ח"ת פ"ח ע"ב פ"ח: קמו ה מ"י פ"ח מהל' טע"ש ועטען הלכה ג פסג ע"ש טע"ש ח"ת פ"ח ע"ב פ"ח: קמו ו מ"י ע"ה ה' ג ועין בהשגות ובכ"מ י"ח מהל' טע"ש ועטען הלכה ג פסג ע"ש טע"ש ח"ת פ"ח ע"ב פ"ח: קמו ז מ"י ע"ה ה' ג ועין בהשגות ובכ"מ י"ח מהל' טע"ש ועטען הלכה ג פסג ע"ש טע"ש ח"ת פ"ח ע"ב פ"ח:

הדרן עלך המקבל

קמו א מ"י פ"ח מהל' קרבן פסח הל' ד: קמו ב מ"י פ"ג מהל' מטה ויהי ה' ג ועין בהשגות ובמנין משנה פסג לאין קפא עושי' ח"ת פסח לו פסח י: קמו ג מ"י ע"ש טע"ש ע"ש פ"ח: קמו ד מ"י פ"ג מהל' מטה ויהי ה' ג ועין בהשגות ובמנין ובכ"מ י"ח מהל' טע"ש ועטען הלכה ג פסג עש"ן זה טע"ש ח"ת פ"ח ע"ב פ"ח: קמו ה מ"י פ"ח מהל' טע"ש ועטען הלכה ג פסג ע"ש טע"ש ח"ת פ"ח ע"ב פ"ח: קמו ו מ"י ע"ה ה' ג ועין בהשגות ובכ"מ י"ח מהל' טע"ש ועטען הלכה ג פסג ע"ש טע"ש ח"ת פ"ח ע"ב פ"ח: קמו ז מ"י ע"ה ה' ג ועין בהשגות ובכ"מ י"ח מהל' טע"ש ועטען הלכה ג פסג ע"ש טע"ש ח"ת פ"ח ע"ב פ"ח:

הדרן עלך המקבל

Torah-Box.com diffusion du judaïsme aux francophones. Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com